

המפקד - יורם טהר - לב

אם אתה מאמין, כי אתה הולך בדרך הזאת מתוך בחירה חופשית,
אם אתה מרגיש יותר ויותר מעורב בה נפשית,
אם אתה שלם אם עצמך, גם אם בנפשך יש לא פעם קרע,
אם אתה בטוח, שזו שליחות, יותר מאשר קריירה,
אם בתוכם לב בינך לבינך אתה אומר:
"כנראה אני באצת ציוני, ואיך שלא תסובבו את זה המדינה זה אני..."
אם אתה חש שאתה באמת צועד בדרך אחרת,
וגם כאשר אתה יושב על הספסל אתה עדיין בנבחרת.
אם אתה מצליח להסתפק גם בשתי שעות היממה,
אם אתה קשור אל משפחתך בהמון רגשי אשמה,
אם אתה מרגיש, שכל חייל הוא בראש ובראשונה בן - אדם,
אם אתה מקדיש פחות מפעם בחודש למחשבה על הפז"מ,
אם אתה מאמין כי הצבא צועד על קיבתו,
ובכל זאת מסתפק לא פעם במנה קרה,
אם אתה יודע, שהרכב הוא אמצעי ולא מטרה,
אם אתה קופץ כשצריך, ועוזר לנהג להחליף טייר,
אם חלק מידידך חושבים אותך לגבר, אך רובם חושבים אותך לפראייר,
אם אתה יודע לעבוד בצוות, ולתת לכל אחד הרגשה שהוא שייך,
אם אתה אומר לחיילך: "הייתי יכול להיות אבא שלכם..." ובאמת מתכוון לכך,
אם אינך מרגיש כמו רועה, שאחריו משתרך עדר,
אם אף פעם לא אמרת בלי לבדוק זאת: "יהיה בסדר..."
אם אתה יודע להשרות בטחון, גם כשבתוכך מנקר הספק,
אם אינך נבהל להגיד למשהו אחר: "אתה צודק..."
אם הרגשת, שגם ללא הפקודה "אחריי", חיילך ילכו אחריך באש ובמים,
וכי גם מאחורי גבך לא יאמרו "השכל שלו על הכתפיים"
אם נפלת וקמת מספיק פעמים בכדי לדעת שאסור לאבד תקווה,
אם הרגשת, שגם במלחמה יותר מאימון חשובה האהבה,
וגם בעיצומו של קרב התעורר בך הספק וניקר בך ה"שמא!"
וידעת, שהכוח הוא צודק גם כשהצדק הוא דילמה,
אם ידעת, שמי שנראה חזק הוא לא תמיד חזק, והחלש אינו תמיד חלש,
אם ידעת, שהפחד הוא חלק בלתי נפרד מהצל"ש,
אם העץ, הואדי, והגבעה, הם לך לא למכשול אלא לעזר,
אם אתה מאמין, כי לעולם לא יחליף אותך לא המחשב ולא הלייזר,
אם בשניות של קבלת החלטות הרגשת פתאום בודד כמו אדם בחלל,
אם אתה יודע, כי בשעת דחק היית יכול להיות הרמטכ"ל,
אם אתה מרגיש, כי כוחך הגדול הוא לא רק לנצח, אלא להתמודד,
כי אז ראוי אתה להקרא "המפקד"!!!

לפלוגה _____ מחזור _____ -

לא קל ולא פשוט לכתוב לספר מחזור במקום הבן.
מה לכם נספר במה נפתח ואיך נסיים,
ננסה לכתוב תחת השראתו של קובי וכך אוליי נביע את אשר קובי היה כותב.

עברתם פרק ראשוני ודומיננטי במסלול הצבאי, פרק מרכזי אשר ישמש אותכם
בהמשך הדרך בצבא הסדיר ובוודאי במערך המילואים.
הדרך עוד ארוכה והמשימות רבות, לא קלות ואף מורכבות וקשות.
כנערים שזה לא מכבר התגייסו התנסתם בתקופה זו באימונים, פעילות
ואירועים
שהבוגרים לא תמיד לכך ערים.

להתבגר על אובדן המ"פ בתחילת הדרך ועל מותו של סמ"ל אלי פרימוביץ ז"ל
וכל אשר היה סביב זה, אכן לא קל בכלל.
להמשיך ולסחוב את המשא הכבד של פלוגה במסלול עד ליום זה,
על כך יש להעריך ולהצדיע לכם.

אנו משפחת מואטי בטוחים וסומכים עליכם
כי תדעו לשרת את המדינה בצורה הטובה ביותר כי יש לכם את הבסיס לכך.
המשיכו לסמוך על המפקדים והיו נכונים לכל אשר היידרש מכם.

אנו משפחתו של קובי תומכים, מוכנים לסייע לכם ואוהבים אותכם,
מצדיעים לכם במקום המ"פ קובי מואטי.
והסיסמא " באנו, ראינו, ניצחנו " תמשיך להדהד בליבנו ובאוזניכם לעולם ועד.
בהצלחה ושימרו על עצמכם.

משפחת מואטי.

מעת לעת ומה כעת?

עת נתייצב על קברך בן אהוב
עימנו יתייצב כל גדוד חרוב

עת נתייחד עם זכרך
יתיחדו עימנו כל חבריך

עת תפילה נישא לאל שבמרומים
יתפללו עימנו כל הקרובים האוהבים

אך ישנם גם עיתות בן נחמד
שאנו נשארים לבד לבד

לבד עם התמונות והחדר
לבד להתמודד עם השבר

ובעת שלעבודה נגיע
הגוף את הפעילות יניע

אך הלב והמחשבות
למקומות אחרים מפליגות

מנסים לבחון מה היית אומר
וזה על השפיות שומר

כיצד ואיך למשפחת השכול הצטרפנו
מי פילל ומי שיער שלכך היגענו

אותך נבקר תמיד ואיתך נדבר
ונשאל נו קובי מה אתה אומר?

שהאל ייתן לנו את הכוח
לזכור אותך ולש לשכוח

הנצחת זכרך לעד לך נעניק
הנצחה שאותנו יחד תחזיק

היה שלום בן ואח אהוב
היה שלום עוד נשוב.

אבא הקריא בשלושים ליד הקבר בחשיפת המצבה

לקובי

"וּיַחְלוּם, וְהִינֵה סוֹלֵם מוֹצֵב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשְּׁמִימָה, וְהִנֵּה מִלֹּאכֵי ה' עוֹלִים וְיורֵדִים בּוֹ, וְהִנֵּה ה' נִמְצָא מַעֲלִיּוֹ..."
בראשית כ"ח / י"ב

כך נאמר עליך יעקב
לוחם גם אז, לוחם היום.
כך נאמר עליך יעקב
אך, מציאות היתה, ולא חלום.

אותו סולם ירד מלמעלה
גדע לך את החיים
ואתה עלית הלאה
מלווה במלאכים

אף פעם לא נכנעת
לא ידעת די!
אך כשבאו מלאכי עליון
את ידך הרמת.

והשעון, כאילו נעצר. ומחוגים הם שלא זזים.
זמן כלוא. מוסגר. החיים לא ממשיכים.

רוצים להשאיר איתך בעבר. אותו זמן שלא נשבר.
אך המציאות לא מאפשרת, היא לא משנה דבר.
מסרבים לעזוב, בוכים פעם פעמיים
מסרבים לעזוב. כי דם סמך ממים.

כך נאמר עליך יעקב
לוחם גם אז לוחם היום
כך נאמר עליך יעקב
אך מציאות היית ולא חלום

פאני

לקובי

אני מעל קברך עומד
למרות כל הקהל מרגיש בודד.
אותך ליוונו מילדות עד בגרות
אך מי האמין שכך תמות.
החיילם והצבא היו כל עולמך
עולם מלא ורחב רק שלך
המומים כואבים ולהאמין מסרבים
שכך חיים יפים נגמרים.
הרי זה לא יתכן
פשוט לא יתכן
שאב יקבור בן
הייה שלום יפה מורעל שלנו
כבר לא תהיה יותר עימנו
מה יש יותר לומר
התערבבו והתשטשו ההווה
עם העתיד והעבר

מצדיעים לך
כל המשפחה

הוקרא ביום ההלוויה מפיו של איציק מואטי דודו של קובי.

לקובי לך דומיה תהילה

נאספנו פה כולנו דוממים
חלפו ביעף שלושים ימים

באנו לומר לך ולספר
על מה שעלינו עובר

על ההורים והאחות
שאת הקרעים מנסים לאחות

וככל שהימים חולפים
עם מותך לא משלימים

על הסבתות והסבים נדבר
הגעגוע אילך אותם שובר

להם מנסים אנו לעזור
אך אין להם מנוח ומזור

האם להשמיע לך את הבכי?
או את הקריאות אחי אחי

בכי וקריאות אלו נשמעים
מחיילים מפקדים וחברים

אולי להראות לך את הנכתב?
או פשוט יותר נשלח לך מכתב

מכתב על מה אני מדבר
הרי זה ספר שלעולם לא יגמר

הדודים והדודות גיסיס וגיסות
אחיינים אחייניות מכרים ומכרות

על לכתך ממשיכים לבכות
לבכות ולהעלות זכרונות

בן ואחיין לגאווה היית להם
ועת אין להם מנחם

הולכים אנו בתפר שבין הזכרון לשכול
פוסעים צועדים וממשיכים לסבול
אתם וחבריכם לנו משענת יצוקה
הביקורים והשיחות מקלים על המועקה
אל תשאלו איך וכיצד מתאוששים?
הדברים נעשים יותר ויותר קשים.
אלפי ביקורים מיליוני אהבות
ובליבנו נותרו רק הדמעות

בכל אזכרה ובביקור בבית העלמין
העיניים רואות אך הלב לא מאמין
הזמן קפא והחיים הם אתמול
אך ימי השישי קשים מכל.

ברגעים כאלו כמו כאן
מקבלים אנו את פסק הזמן
את אשר קובי אהב בחייו
נחנוך היום לזכרו כעוד שלב.

לכם מפקדים חיילים וחברים
בשמו של קובי אנו אומרים

כי אם היה היום איתנו
היינו שומעים שוב
באנו ראינו ניצחנו

אחי יעקוב
הלכנו שבי אחרִיך מיום היולדך
עלם חמודות לא די לנו בכ"ג שנותך
אומרים אל מלא רחמים.
אייה רחמיך ריבון כל העולמים
אייכה ננחם ונתנחם ואיה המנחם

אחי יעקוב
אוי לאותה דימעה הזולגת באנחה על לחי אם
ואוי לאב הקורא קדיש על בן
אחי יעקוב
בשביל ללכת צריך לקבל רשות
ארור יהיה אותו היום כי הרשות לא ניתנה
אחי יעקוב
על טוב ליבך עוד יספרו האחרים
על טוהר מידותיך אני ידעתי זה שנים
אחי יעקוב
נשבר לב אב אם ואחות
התבוא לגעת בליבם דימעתם למחות
אחי יעקוב.

אחרי שהלכת/ מאיר כהן

אחרי שהלכת נותרתי אחד
להמשיך בדרכך אך הפעם לבד
מחפש לי דרך ורואה את השביל
מחכה שם לך שתבוא ותוביל
שתדחף קדימה בקול שאגה
שאראך מלפנים ואסיר כל דאגה
כי אחריך אלך באש ובמים
ואני יודע שכעת אתה משגיח משמיים
אך זה לא עוזר כי חסרה לי דמותך
חבר אמיתי, מנהיג אהוב ונערץ שכמותך.

לזכרו של סרן קובי מואטי
אני לא מאמין שאני כותב "לזכרו"

כתב מאיר הסמ"פ של קובי ביום התאונה הביא לנו מכתב זה ביום ההלוויה

"שושן ענוג חי יום אחד
כמה מרחיב יופיו
אף כי נבל עת ערב רד
מילא כל העוס פירחו
כי במידות הקטנו יפים כל הדברים
כשקטנות הן המנות של שלמות יש בחייים"

חיילי מפקדי וסגל פלוגה א.

מסימים היום אתם פרק חשוב בשרותכם,
פרק מרכזי ומוביל בהמשך פעילותכם.

ליוונו אותכם מתחילת המסלול,
בטוב, בקושי, בסבל ובשכול.

עומדים היום אתם כאן בזכות ולא בחסד וראויים לכך.

בתחילת שרותכם בפלוגה פיקדו עליכם בננו קובי ואלי
פרימוביץ ועל כך היתה גאותם,
אך אסון קטע זאת פתאום.

מנסים אנו לנחש מה היה קובי אומר במעמד זה,
בלי ספק היה גאה בכם מצדיע לכם ומוסיף כי "זו רק
ההתחלה
אין לנוח על זרי דפנה וההמשך אינו קל בכלל".

המשיכו בדרככם ביחידה היו גאוה להורים ולצבא,
שמרו על עצמכם, ותצלח דרככם בכל אשר תפנו.

וקריאה אחרונה של קובי,

"באנו, ראינו, ניצחנו"

משפחת מואטי.

איך אפשר לעכל את מה שקרה

איך אפשר לעכל את מה שקרה ?
איך אפשר בלעדיו לחזור לשגרה?
איך אפשר לנחם חברים, משפחה?
איך אפשר לאבד מפקד שכמותך?
שלמרות שקשה וכלום לא הולך
היית עומד שם תמיד מחייך
ומראה לכולם שעל - אף הקשיים
חייל בקרבי זו דרך חיים
ולימדת אותנו בכמה חודשים
לנווט בעצמנו ומצוא את הדרכים
לשאוף תמיד להיות מובחרים
וגם אם קשה אז לא נשברים
מפקד למופת אז יאמרו הקצינים
וחבר נהדר יספרו המפקדים
ואנחנו עומדים פה בוכים, נזכרים
איך היית כמו אב של עשרות לוחמים
וזולדות הדמעות ותמיד הן יפלו
ועולים זכרונות, לעולם הם יהיו
וכל יום שעובר, כמו שהיית אומר:
" נדחוף קדימה " ולא לוותר.

נר נשמה תמונות ותפילה
ילוו אותנו יומם ולילה

את מעשיך ופועלך מספרים
טירונים קודקודים וחברים

מספרים ומספרים ומספרים
והם לא נגמרים

במגרש ימתינו בימי השישי
שתגיע השחקן החמישי

אכן מדובר בקצין למופת
באדם העשוי ללא חת

בקשה ממך אלוהינו
חבק ואמץ את קובי שלנו

מגיעה לו זו הזכות
כי אחד מהאבות

את הכובע להוריד בפניך רצינו
אך מיהרת ללכת מאיתנו

את הכובע נמשיך לשמור
ונספר מעשיך מדור לדור

על כן קובי בשם כולנו
האם נאמר באנו ראינו הספדנו?

או באנו ראינו הפסדנו?
לא ולא באנו ראינו ניצחנו.

יהיה זכרך איתנו לעד

כתב אלי פרץ בעלה של אתי דודתו של קובי והוקרא על ידיו בשלושים,
אלי ייעץ לקובי רבות בתחום הצבאי ותמך בקובי כאשר רצה לצאת לקורס קצינים, מ"פים וכ"ו.

קובי מואטי

קובי נולד ב 26/02/76 בבה"ח אסף הרופא.
גדל בשנותיו הראשונות ברמלה.

בילדותו ברמלה אהב קובי לבלות אצל סבא וסבתא
הוריה של אימו דליה.

ובמיוחד אהב את האוכל של סבתא חבו.

להשתעשע ולהשתובב אהב אצל פפה וממה ,
ההורים של אביו ניסים.

בילדותו פיתח אהבה למשחק הכדור – רגל ובמיוחד את הפועל תל – אביב.
ואהבה עזה לכדור סל, ביחד עם זאת החל לגלות נטיה לנושא המטוסים,

בשלב הלימודים בבה"ס היסודי עברו להתגורר ברחובות,
קובי למד בבה"ס היסודי שז"ר.

כבר בשלבי ילדות זו החל לגלות סימני בגרות ושמחת חיים רבה.

כמעט ולא נח ורצה מכל דבר לטעום ולבצע כאילו אצה לו הדרך.

מבה"ס היסודי המשיך לחטיבת בניים בתיכון דה שליט.
לאחר תקופה של כשלוש שנים החליט לשנות כיוון.

אהבתו למטוסים משכה אותו לבה"ס הטכני של חייל אויר,
שם התגלה כמנהיג טיבעי והצטיין.

בשל אהבתו לאתגרים ולמשימות החליט שלא להתגייס לחייל אויר,
ומאוד רצה לחייל קרבי.

את שירותו החל בפל' החרמ"ש אשח"ר של חטיבה 500.
שבמשך הזמן הפכה פל' זו לגדוד חרוב.

במהלך שירותו הצטיין כסירון ,
ובסיום קורס המכי"ם דבר שלא קרה שחינך מיחידה שאינה צנחנים,
גולני, נח, גל גבעתי יסיים כמצטיין.

שאיפתו זו המשיכה והתמודד על רצונו העז לצאת לקורס קצינים.

רצון זה התממש ובתום קורס הקצינים (חי"ר) שאף איתו סיים
כמעט כמצטיין קורסי, חזר ליחדתו לפלח"ד חרוב.

ובפלוגה פרח והכיר בתכונותיו וביחודיותו אמביציה עד אין סוף
ורצון להצליח ולהצטייץ את חניכיו לטוב שבטוב.

משם דרכו לתפקיד הסמ"פ ויצאה לקורס מפ"יים (צעיר) היתה פתוחה.
כשחזר לגדוד קיבל עליו את פלוגת הסירונים של מחזור נוב' 98
ואיתה החל את המסלול.

מסלול זה נקטע באיבו בתאונת אימונים בשטח חמאם אל מליח.

קובי נהרג ב 12/05/99 ולאחר מותו הוענקה לו דרגת הסר"ן,
שהייתה אמורה להיות מוענקת לו בעוד מספר חודשים מועט.

מאז הותיר את הוריו ניסים, דליה ואחותו שהיתה מדריכת חי"ר
המומים, כואבים וממאנים. ולהאמין שכך קרה.

כולם כולל כל המשפחה הסבים והסבתות,
המוח, הלב והעניים ממאנות להשלים עם כך, וככל שהזמן חולף
הכאב גובר והגעגועים תכפים.

אין יודעים מה ילד יום ועל כך נאמר,
חבל על "דאבדין ולה משתכחין"

קובי (יעקב) מואטי נוח על משכבך בשלום.

קובי-

אני חושבת על מה אני אכתוב, ואיך אני יתחיל, אני חושבת שהכי נכון יהיה לכתוב לך ולא עליך.

קובי אני כל-כך מבולבלת, כל פעם שאני חושבת עליך, אני לא מאמינה שאני לא אראה אותך ולא אשמע אותך יותר.

כמה ימים לפני שנהרגת קבענו להפגש אחרי שלא נפגשנו הרבה זמן. רציתי לראות אותך ולשמוע איך אתה מתמודד עם פלוגה שלמה, רציתי שנפגש כל החבריה ונשב אצלי בבית על כוס קפה ועוגה.

קובי שיחת הטלפון שלנו היתה כל-כך נעימה, ממזמן לא דיברנו. משום שאחרי שקיבלת את הפלוגה החדשה שלך היית מאוד עסוק וכמו שאני מכירה אותך הפלוגה היתה כל עולמך.

אני נזכרת בימים שלנו בפלחוו"ד, הגענו אתה ואני ביחד לפלוגה אתה מ"מ 1 ואני פקידה פלוגתית. עברנו ביחד קווים וכמה אימונים ויש לי בראש כל-כך הרבה תמונות שלך מתרוצץ, מביא דברים, חותם על מסמכים, יוצא לסיורים (אם היום היו ממציאים עוד כמה כפרים על המפה אני חושבת שזה היה עושה אותך מאושר). ולפעמים מצאנו אתה פינה שקטה והיינו מדברים על החיים.

קובי אני מתגעגת לחיוך שלך, לא משנה באיזו סיטואציה היית נמצא: מרוגז, כועס, עצבני תמיד היית "דופק חיוך" והחיוך שלך הולך איתי לכל מקום.

אני לא אשכח איך על יום היית מתעקש לסחוב לי את תיק הרחצה שלי ותמונה הזאת כל-כך מצחיקה, סמ"פ פלחוו"ד אוסף כל יום אותי מהחדר, לוקח את המגבת ואת תיק הרחצה שלי ומלווה אותי עד למקלחת ואם בטעות יום אחד הייתי שוכחת לקרוא לך היית מעמיד אותי במקום ואומר לי שמחר אני לא ישכח לקרוא לך.

אני נזכרת שכל פעם שהיו מנסים להציק לי (אתה יודע קשירות, שרשראות וכ"ו) היית בא מיד ו"מציל אותי".

קובי אני מקווה שאבא שלי פגש אותך ועליתם ביחד, אתה בטח יודע, אבא שלי נהרג יום אחר כך ובאיזה שהוא מקום אני יודעת שתם שם למעלה ביחד מסתכלים עלינו כאן למטה ואומרים אחד לשני על מה כל המהומה!! אתה עם החיוך שלך ואבא שלי עם החיוך שלו. כנראה הדברים לא סתם קורים ויש דברים מעל הבנתנו. קובי אני מקווה שטוב לך שם ואם באמת פגשת או תפגוש את אבא שלי תמסור לו ד"ש חם וחיבוק גדול. ולך קובי שרק תמשיך לחייך.

מתגעגת יעלי

לקובי

בשבילי אינך סתם יעקב מ"פ, קצין או סרן.
בשבילי אינך עוד חייל שנפל האבן.
בשבילי אתה פשוט קובי,
שהלך לעולם אחר
עולם שהוא מקום טוב יותר.
ואני גם קצת כועסת
איך עזבת אותי בלי חיבוק, נשיקה ואפילו לא לחישה קטנה.
אבל מבינה שלכל סוף יש התחלה
התחלה חדשה שאתה תעבור בלי בעיות ומכשולים,
ותמשיך לשים חיוך על הפנים.
שם למעלה בין המלאכים
נצמא מלאך נפלא ואוהב
שמו קובי ואתי הוא לא רק מחבב
אלא אני מקווה שעלי הוא כל שניה חושב.

כתבה: מיתר סרוסי מואטי.

12.4.2000

תחב"י (ובתוספת עמ' החמ"ד י"ב)

[illegible]

יש לי את הימן שלי, שבו אני כלב-אם בהם שלי
בטלס לברי אלמק, אולי החלקי כלבם מהם נכח, אני
מניחה שם בוצה, שאולי קשה במזירה שלק.
מכאן נמתי להיבד חברה שלק ואולי אלמק למחליק לאחראי
עם לומר נשמרה, שלי 1

והיה זה כן גוי יבנה רכוב עם יתר חכמים ושלמים
כבי שלום בקרב אמו כי אין חסידה ושלום - וא"כ כי אין
ס' א"כ מ' רשעים.

יאני מניחה שאני כלבה נחמם לציין כי את אהבה בפנים
 אפני האחרים, אחי ברוך שנים רבות יסמכו אצלך במחילה
 וימצאו את המהב - מניח רבים אצלך על פסגה השמים
 קוצרות כפי שפוחם יצאו שטני טוהבה אלהם - בה מניחה
 אלה יצא וזה מספיק!

[illegible]

בשמיני היו נחלים כמו האינסוף ועשוי ...

השבע חשתי על היום שהכרתי, שני אנשים כיום שטנו אחד
אחר השניה ואיך היו מעוררני. שני אנשים שרק בדעתי
עלו שבמשך שבועים חסדו אחד על השניה, אחד על השני.
רק למחר שבועים דברים לעמוד במאמץ הרב, ולסוב
סגילה וכבר לא היה דבר שימנע מאשר להיות בידו מנקודה
15 ואיך, מה - 19/5/97, עמנו שהיה הסופר נקבליה
ב - 19/5/97 - היום שרנו! מזהים היה ילד יצא מאח
כמה פתאים בעבר כבר דברו על הפנים ביננו. בצבא
עליהם שק"מ - אהבה ממשקלן ומהבה חולקה שהיא
כ15 (ש ליני) רק מתקדמת ומתחזקת אלה ילד.

אני מתעצב מאוד לפתאים מתעצב בצורה כזו נכח
שזרתי רבון עמו. אם יש 24 שאל ביממה טוגי חולק
עליך 5 שאל. אני מתעצב עאזר"ם שוק - במיוחד
כשכן קול - שאל החמוץ שוק שדכ אהבה רגש, אלה השפצים
אל השער, היצי"ם שהיו מלאים ומתקבל אל. חסדי.
להפיל הפתיה למחר יצאה על יום שישי (שאל) חלילה רק י
אני יוצא שאל מה שאלה מצפה ממני) אלה כנס עמיה הריקה
על שאלה כנס אלה ומכרה. חסדי. עדים ביום שם
מבוקר בלי אדם הנשיקה והקצו ולי. שיציקו עדים אלו.
חסרה לי הנשיקה החלומה לאחר הכדורם של יום שלי. הרבה
אחרי שנהג - הייג מחזיר ביום שישי בבוקר מוקדם,
מחכה למתקשר להשיבם שאלה יצא הבוקר ואז שאלה
חפץ. אקט אחרת הבוקר באבולו כמאל ביום שלי,
אחר אסרן אלי הייג מכירה עק אחרת בוקר - כדור עמיה.
חסימים עזר זכ הרבה דברים והרשימה יצאה להשגח על
עמיהם שאלה, אלה רשאל אלה מה הכי חסדי. אחרת
שני דברים - ההתנאות שאל עלי מיד כשהייג חולה אלה
כשהייג חוזר הבית וההתנאות של יום שישי בידה -

פאה שחינוך יפה בקצת רחם סופס שה"ח חוצי פאה
שמתנה' זה גם מאר שמתו יאם שם - ואלחיו יאם מלון.

עלמ' אל אלבה אל המשל' מאר'י כאלר היסס' מא
רופסל אלמ' בפסל השל' - שאל' אל' אל מאר' רוצה
אנשהו קשר - ע' ה'אם אל' מופה ע' אל השל'ה ה'א - ה'א'
אלהם מאלמ' !!

אל מלהם רוקל פרחים, אל' שלהם רוקלים ומל'ם, ואלחיו
שמי' פלמ' כן קל' - (במל'ת' מאר'י רוקלים מסיכ'ים מציד')
כן הקפד' רוקל פרחים שאל' ירלו - שלל'ה ומכוכ' ומל'ם
המל'ס הזה אל' מביאה ע' פרח, פרח שקיבל' אל' ממך
לוא' רוצה שיה' ע' המל'ה, פרח כ' שקיבל' מל'ה
ע' מל'ה, פרח שאל' אל' ירלו - כל' מלהם ר' , פרח
לוח' , פרח שאל' ממ' , ספל' בריחל' הקיום ש' .
החפ' מל' קמ' אל' לקל' אל' ל' החפ' השל' -
פ' ה'רה, קל' ה'רה, סל', מל' המל' ומל' של'ס
ה'מל' ה'רה מלהם אל' ל'ש'ה ש' ב'ר'ש' , וקל' י'
דוקל' (מל') , החמ' מל' ה'רה, המל'ה, ה'ר' , הפרח' ,
המל' . כל' י' מלהם ש' הפרח' ש' ה'ר' החלוק'ם
מ'אר ממך - הכר'ים ש'ר' אל' חזמ' (ה'ר' ש'ר'
ע' - מ'ר' ל'פ' ש'ר'ים ב'ר' . ה'ר'ה ל'ש'ר'י ה'ר' ,
מל'ו קר'ו ממ' ח'רה ל'ס' .

כן מאר ש'ר'ה - ה'ר'ה ש'ר' מלהם מל' ב'ר'ה
מל'ר' , ה'ר' ב'ר' . מל' ח'ר'ק ש'ר' הפסד' ר'ר'
ע' ב'ר' . י'ר' מלהם , ב'ר'ה ש'ר' ל' י'ר'ה אל'
כ'ה מלהם ר' ה'ר' מל'ר' . ה'ר'ה מלהם מל' ה'
מחזק' מל' מ'ר'ה מל'ר' קל'ם ש' ח' .

אמיו ריק יצא, ואולי טאה, איך חיי השגרו מקצה עקצה
 בן האלף וחמיהם על פסח ורחם ביהודי חתום, כשרטא כלר,
 ערצום טאו רטא וכיצד ישרא בשרו הנשאר. טאן שמר
 בלציקלר העמן לטרה הלרמ. טאזרט טע, כיסור כפר
 טאזרטא צמח וכשר כפר טלר טלר טלר. גחיצ רטר
 טאטרה בסוף קריה נמוני טאן טלר בסוף אהיה נמוק -
 נצח ידיר, # טלר מניחה טלר טלר היי נכח - והיי טאה
 טלר פיי טלר טלר - היי מר במקום! בן הילחום
 העמופלים, בן הפיצלר יומאפכר - כמה טלר.

כפר שר"ם בלוק, ישי. טע כ"כ הינה יחסי טאן טאמניה
 טאמליקרהים בימן טלר. ישרצין שט פטם נשיט טרוץ עכר
 טאזרט - חברים מפרים טלר, ורן טאן יטלר נצח וטקטיבה,
 איך טטכר עכר טלר שטכר טלר היה כ"כ טוק טלר, עטין
 ומפרק טעוד הינה יטלר טלר עטלר שט טלר. טלר ערצור
 טלר טאזרט ורן טלר חברים היי קרבים טלר יוצרים
 על קובי ט קרן (טאן טלר פ.) וטמה מספיק!

טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 ערצור טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר.

טאן טלר טלר, טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 טלר טלר, כפי טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 יטלר טלר טלר וטלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 על ניי. טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 יטלר טלר טלר, כטא טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר

טאן טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר
 טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר טלר